

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Ja, vi tager først de grønne – justitsministeren.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Politiet har naturligvis de samme rettigheder og forpligtelser på Christiania som andre steder, og der har også i de sidste måneder været politibesøg på Christiania, på værtshusene og uden for værtshusene. Der er ikke tale om, at der er givet ordre til politiet om at svække indsatsen, og der er heller ikke tale om, at politiet har svækket indsatsen. Så jeg tror godt, jeg kan sige, at politiet arbejder med mindst samme intensitet på Christiania som andre steder i byen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 196**9) Til justitsministeren af:****Lis Møller (KF):**

»Finder ministeren det rimeligt, at en voldssag skal være over 1½ år undervejs, før den kommer for retten?«

Lis Møller (KF):

I september 1980 overfaldes en kvinde i sit hjem. En mand kryber ind ad køkkenvinduet, afbryder den elektriske strøm og overfalder hende. Hun værges for sig, en nabo kommer til, og manden forsvinder samme vej, som han er kommet. Siden har hun gået til psykiatrisk behandling og har mistet sit arbejde som nattevagt, fordi hun er bange for at færdes ude efter mørkets frembrud. Hun har måttet flytte fra en billig lejlighed til en dyr lejlighed og har betalt husleje to steder i en periode. Kort sagt er hun psykisk nedbrudt, og hendes økonomi er totalt ødelagt. Først nu, i februar 1982, kommer sagen for retten. Derfor mit spørgsmål til justitsministeren.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Således som spørgsmålet er formuleret, er det lidt svært at besvare, fordi det er meget generelt. Der kan jo være mange årsager til, at en straffesag først kommer for retten efter 1½ år.

I den konkrete sag, som jeg kan forstå danner baggrunden for spørgsmålet, var for-

klaringen den, at politiet i september 1980, således som fru Lis Møller nævner det, fik en anmeldelse om forsøg på voldtægt begået af en ukendt mand. Et år senere, nemlig i september 1981, pågreb politiet i anden sammenhæng en person, som ved nærmere efterforskning viste sig at kunne sigtes for det anmeldte forhold og andre lignende forhold, og det er denne sag, som netop i disse dage vil finde sin afgørelse ved retten.

Da den pågældende altså først blev pågrebet i september 1981, og da der i forbindelse hermed også skulle efterforskes andre sager, finder jeg ikke, at der er noget påfaldende ved, at sagen først kommer for retten nu. Der er altså ikke gået 1½ år, efter at man kendte gerningsmanden, der er gået et halvt år, og det kan man naturligvis sige er lang tid i sig selv. Jeg synes også, at der en gang imellem er lidt lange ventetider, men i den konkrete sag synes jeg ikke, det er overraskende, at politiet har måttet have disse måneder til at efterforske i sagen. Det første år efter forbrydelsen var der altså ingen mulighed for at efterforske i forhold til en konkret person.

Lis Møller (KF):

Jeg har forstået det sådan, at det ikke skulle være nødvendigt, at man havde fundet gerningsmanden, for at et menneske skulle kunne få erstatning i en voldssag.

Jeg ved ikke, om advokater kender for lidt til loven om erstatning til voldsofre, men det er da helt utilladeligt, at en beskikket advokat fortæller den overfaldne, at loven er så ny, at han ikke rigtig ved, hvordan sagen skal behandles. Så ny er den jo heller ikke.

Det er rigtigt, at sagen var for kriminalretten i går, og dér fik kvinden at vide, at erstatningssagen ikke kunne afgøres dér; nu skulle den for civilretten, og det kunne der gå yderligere 3 måneder med. Jeg ved ikke, om ministeren finder det rimeligt.

Justitsministeren (Ole Espersen):

At advokaten åbenbart ikke kender loven, som er adskillige år gammel, finder jeg beklageligt, men det er nok, hvis det er korrekt, i højere grad et spørgsmål for Advokatrådet end for justitsministeriet.

Det fremgår ikke af spørgsmålet og i øvrigt heller ikke af de private oplysninger, jeg